

nogen Træning, og saa udrettede de da nogen Nytte. Hvis man altsaa absolut mener, det er nødvendigt, at Hestene skulle købes i 3 Aars Alderen, er det en Vej, som jeg tror er langt mere praktisk end den, man nu benytter.

Som ærede Medlemmer ville se, har det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Odense (Marott) stillet Ændringsforslag gaaende ud paa, at samtlige Hærens Heste skulle købes her i Landet, samt at Remontedepotet i Kolding skal nedlægges. Jeg er fuldt ud enig med de ærede Forslagsstillere i, at Depotet i Kolding maa nedlægges og nedlægges hurtigst muligt, der er ingen som helst Mening i, at man saaledes smider Penge ud til ingen Verdens Nytte. Og jeg er ogsaa fuldt ud enig med Forslagsstillerne i, at i et saa stort hesteeksporterende Land som Danmark, hvor vi i det sidste Aar have eksporteret over 26,000 Heste til en Pris af tæet op mod 18 Mill. Kr., skulde vi helst være i Stand til at forsyne vor Hær med de tilstrækkelige Heste. Men jeg er alligevel ikke helt sikker paa, at Forholdet her i Landet er saaledes, at det fornødne Antal af passende Heste let kan faas, og som Følge deraf ønsker jeg ikke, i alt Fald ikke endnu, at slaa fast, at alle Heste skulle købes herhjemme. Havde de ærede Forslagsstillere sat Ordene: „saa vidt muligt“ ind, vilde jeg gerne have stemt derfor.

Jeg har nu i store Træk gjort Rede for dette Spørgsmaal, og det er mit Haab, at den højtærede Forsvarsminister vil tage Sagen i sin Haand og virke for en anden Ordning. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at den højtærede Forsvarsminister vil være med til at faa denne Sag ordnet paa den bedst mulige Maade. Jeg ser godt, at Spørgsmaalet slet ikke er saa ganske let for Ministeren, thi for det første gaar jeg ud fra, at Forsvarsministeren ikke kan have praktisk Kendskab til alle Forhold — det er jo umuligt —, og for det andet ser jeg ogsaa godt, at her skal en fast og stærk Haand til, men jeg har ogsaa den Tro, at den højtærede Forsvarsminister netop er i Besiddelse af en saadan fast Haand, navnlig naar han faar den fornødne Støtte her fra Folketinget, og den tror jeg ikke, han vil savne. Ministeren kunde f. Eks. som det første Skridt gaa den Vej at lade nedsætte en Kommission af forstaaende Mænd fra de tre interesserede Parter. Jeg vil nemlig gøre opmærksom paa, at der er 3 interesserede Parter her. Jeg husker, at vi i Fjor fik en Skrivelse fra en

Rytterofficer ved Navn Balle, der mente, at kun Hæren var interesseret, og Hæren skulde staa for det hele. Det er ikke rigtigt. Der er andre Parter, der ere lige saa interesserede som Hæren, der er tre Parter, Stat og Lovgivningsmagt, Opdrætterne, altsaa Landmændene, og Rytteriet. Jeg mener, at disse 3 Parter maa være repræsenterede i den af mig antydede Kommission, og de skulde ogsaa helst være repræsenterede i Remontekommissionen, for saaledes som denne sidste er sammensat i Øjeblikket, af lutter Rytterofficerer, har den en ensidig Sammensætning, og ved en saadan Sammensætning vil man aldrig kunne naa Maalet, nemlig Hjemmeremontering. Hermed skal jeg slutte, idet jeg haaber, Ministeren vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 1.

Mødet udsat Kl. 11⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 1.

Chr. Hansen: I Finansudvalgets Betænkning er der omtalt et Samraad om Erstatning til Grundejerne paa Amager i Anledning af Skydning over deres Ejendomme. Ved Finanslovforslagets første Behandling henvendte nogle Lodsejere fra min Valgkreds sig til mig og bad mig drage denne Sag frem. Efter nøje at have undersøgt den kom jeg til det Resultat, at det var bedst at faa Finansudvalget til at konferere med Ministeren derom. Jeg bad derfor min Partifælle, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) være saa god at bringe den frem. Der har i 7 Aar været en Retssag vedrørende dette Forhold mellem Lodsejerne og Krigsministeriet. Den er anlagt af 21 Lodsejere, der eje ca. 200 Tdr. Land beliggende omkring Amagerfæled. Inden Sundbyerne kom ind under København, overholdtes Forbudet mod at færdes paa disse Jorder under Skarpskydning fra Faste Batteri ikke strengt. Der blev højt Signaler, men man lod Folk gaa og arbejde der alligevel. Men da Sundbyerne blev indlemmede i København, afspærrede Kø-